

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาที่มีต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีในสถานสงเคราะห์หญิงบ้านเกร็ดตระการ

สมมติฐานการวิจัย

1. หลังการทดลองหญิงบ้านเกร็ดตระการที่เข้ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น
2. หญิงบ้านเกร็ดตระการที่เข้ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้นมากกว่าหญิงบ้านเกร็ดตระการที่ไม่ได้เข้ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นหญิงบ้านเกร็ดตระการเลขที่ 34/1 หมู่ที่ 2 ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี สังกัดกองสัมมาอาชีวกรรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ที่มีอายุ 16-30 ปี ที่ผ่านการทดสอบแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง (Pretest) หลังจากนั้นนำหญิงที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองที่มีคะแนนระหว่าง 20-27 คะแนน แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากอาสาสมัครเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา จำนวน 20 คน แล้วสุ่มแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 10 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของโรเซนเบิร์ก (Rosenberg Self-Esteem Inventory 1969) แปลโดยเสาวภา วิชิตวาทย์ (2534:76-79)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระยะก่อนการทดลอง

1.1 มีหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ เพื่อขออนุญาตใช้สถานที่และห้องในสถานสงเคราะห์ในการวิจัย

1.2 ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองของสถานสงเคราะห์หญิงบ้านเกร็ดตระการ เลือกหญิงในสถานสงเคราะห์ที่มีอายุ 16-30 ปี ที่อ่านออกเขียนได้จำนวน 100 คน เพื่อทดสอบโดยการทำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองและอาสาสมัครเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา จำนวน 43 คน ระหว่างคะแนน 20-27 คะแนน หลังจากนั้นเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 20 คน นำมาแบ่งโดยให้กลุ่มมีอายุใกล้เคียงกันกลุ่มละ 10 คน แล้วสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.3 นัดกลุ่มทดลอง 10 คน มาสัมภาษณ์ ทำความเข้าใจในการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

2. ระยะทดลอง

2.1 กลุ่มทดลองเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาโดยมีผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่มตั้งแต่วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2535 ถึงเข้าวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2535 เป็นเวลาต่อเนื่องกัน 3 วัน ระยะเวลาทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง

2.2 กลุ่มควบคุมอยู่ในสถานแวดล้อมเดิมปกติ

2.3 นัศหมายกลุ่มควบคุมทำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง พร้อมกลุ่มทดลอง ในวันที่ 29 กุมภาพันธ์ เป็นการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

2.4 เก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบให้คะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีในสถานสงเคราะห์หญิงบ้านเกร็ดตระการกลุ่มทดลองที่วัดก่อนและหลังการทดลองโดยการทดสอบค่าที (t-test)

2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีในสถานสงเคราะห์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่วัดหลังการทดลองโดยการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

1. สตรีในสถานสงเคราะห์หญิงบ้านเกร็ดตระการซึ่งได้เข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ได้คะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองหลังการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

2. สตรีในสถานสงเคราะห์หญิงบ้านเกร็ดตระการในกลุ่มทดลองซึ่งได้เข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ได้คะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าสตรีในสถานสงเคราะห์หญิงบ้านเกร็ดตระการซึ่งไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.5

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาสามารถทำให้สตรีในสถานสงเคราะห์หญิงบ้านเกร็ดตระการมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้นได้ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโอลเซน ที่กล่าวถึงเป้าหมายของกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาไว้ว่ามีเป้าหมายให้บุคคลเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวได้ดีได้ตระหนักถึงความขัดแย้งซึ่งเป็นปัญหาของตนเอง สามารถเผชิญหน้ากับปัญหายอมรับปัญหาและแก้ไขปัญหาได้ โดยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสามารถแสดงความรู้สึกออกมาไม่ว่าจะเป็นความผิดพลาดใด ๆ ซึ่งทำให้สมาชิกเกิดความรู้สึกนับถือและเห็นคุณค่าในตนเอง ชัดความรู้สึกด้อยออกไป (Ohlsen 1970 : 32-36) ซึ่งภาวะเช่นนี้มีความสอดคล้องกับการเห็นคุณค่าในตนเองทางบวก

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยามีผลต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีในสถานสงเคราะห์หญิงบ้านเกร็ดตระการได้ จึงควรจัดทำโครงการนำกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาไปใช้ในการปฏิบัติจริงร่วมกับกิจกรรมอย่างอื่นในสถานสงเคราะห์หญิง เพื่อสามารถให้มีการปรับตัวได้ดีและเกิดความรู้สึกนับถือและเห็นคุณค่าในตนเอง
2. ควรมีการศึกษาผลของกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเอง ที่จัดสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่
3. ควรมีการศึกษาเพื่อติดตามผลของกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีในสถานสงเคราะห์ โดยวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองภายหลังการเข้าร่วมกลุ่มเป็นระยะเวลาอาจเป็น 1 สัปดาห์ 1 เดือน เป็นต้น เพื่อดูความคงที่ของการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงโสเภณีในสถานสงเคราะห์